

get, og det er dette, jeg har ment at kunne love at tage under velvillig Overvejelse.

Lunn: Jeg giver den højtærede Minister fuldstændig Ret i baade hans Fremstilling og Opfattelse af dette Forhold. Selvfølgelig maa Statsbanerne til enhver Tid have Ret til at gøre de Forandringer i Planerne, der under Anlægget maa anses for nødvendige, og hvorom man kan komme overens med alle de paagældende Autoriteter og private. Men jeg har ogsaa kun paataalt dette som et Eksempel, der kunde vise, at man kunde komme til store Forandringer, som kunde medføre Konsekvenser, med hvilke Rigsdagen ikke kunde være tjent. Jeg har kun fremdraget dette lille Eksempel, ikke fordi jeg ikke finder det fuldt ud forsvarligt, at Folketinget udtaler dette Ønske. Jeg selv ser paa Forholdene ganske paa samme Maade — men kun fordi jeg finder, og jeg synes at være i Overensstemmelse med den højtærede Minister deri — at der bør foreligge Planer, og at disse saa vidt mulig bør følges, saaledes at Rigsdagen ved, hvad det er, den har bevilget og vedtaget. Jeg kunde ikke høre ret, om den højtærede Minister ikke sagde: Der er medfulgt Planer? (*Indenrigsministeren:* Jo!) Ja saa heder jeg om Forladelse, men jeg har ikke kunnet opfatte den Plan, der foreligger, som en fra Regeringen medfulgt Plan. Saa vidt jeg kan se, er der ikke i Lovforslaget og dets Motiver anført noget om, at der medfølger Planer. Derfor synes jeg, at jeg havde en vis Ret til at tro, at der ikke var fulgt nogen Plan med.

Til det ærede Medlem for 7de Kreds (Bjerre), som mente, at der ikke var noget i mine Bemærkninger, maa jeg dog gøre en lille Indvending. Det ærede Medlem brugte det Udtryk, at vi deroppe have handlet om denne Bane under den Forudsætning, at den vil komme om kortere eller længere Tid. Ja, det ærede Medlem stemplede netop Opfattelsen ved at sige: „vi deroppe“. Det ærede Medlem bor som bekendt Nord for det paagældende Sted, Nord for Aalborg, og de nordlige Interesser have selvfølgelig set paa de Forhold ud fra den Forudsætning, at de ville formaa

at trække Nibe—Aars—Svenstrup Banen op til Aalborg, men det ærede Medlem maa dog ikke glemme, at de sydlige Interesser, som have set akkurat modsat paa Sagen, ere blevne mer eller mindre fordelte ved den tagne Bestemmelse.

Da ikke flere begærede Ordet, sluttedes Forhandlingen.

Sagens Overgang til 2den Behandling vedtoges uden Afstemning.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Forbedring af Besejlingsforholdene i Limfjorden.

(Forslaget findes i Tillæg C., Sp. 347—48).

Sagen sattes under Forhandling.

Indenrigsministeren (*Bardenfleth*): Spørgsmaalet om Foranstaltninger med Hensyn til Forbedring af Besejlingsforholdene i Limfjorden er jo meget gammelt. Ærede Medlemmer ville maaske erindre, at der allerede i Begyndelsen af 50erne blev rettet en Anmodning til Lovgivningsmagten fra de paagældende Egne om at foretage Forbedringer af disse Besejlingsforhold, navnlig i den Retning, at der anlagdes en Kanal uden om Løgstørgrundene. Det var det Punkt, som man den Gang saa som det eneste vanskelige for Besejlingsforholdene i Limfjorden. Forholdene i Limfjorden ere jo disse, at den vestlige Halvdel af Fjorden er overmaade let at besejle. Der findes der dybe Fjorde og Bredninger, medens der paa et Stykke af ca. 6½ Mil i den østlige Halvdel findes store Grunde og Barre, som i tidligere Tid have gjort Besejlingsforholdene meget vanskelige og endnu i vore Dage gøre det nødvendigt at besejle denne Del af Fjorden med Skibe, der ikke stikke dybere end 9—9½ Fod. Det er derfor det Stykke, der ligger imellem Egholm tæt Vest for Aalborg og Løgstørgrundene Vest for Løgstør, som man